

الهبة

شرح حال عارف ربائن سهل محمد حسن

عنوان و نام پدیدآور: الهیه: شرح حال عارف ربانی سید محمد حسن الهی طباطبائی / هیئت تحریریه مؤسسه فرهنگی مطالعاتی شمس الشموس.

مشخصات نشر: تهران : شمس الشموس، ۱۳۸۸.

مشخصات ظاهري: ۲۱۵ ص.: مصور، نمونه.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۱۰-۱۳-۷

وضعیت فهرست نویسی: فیبا.

موضوع: الهی طباطبائی، محمد حسن، ۱۲۸۵-۱۳۴۷. موضوع: مجتهدان و علماء - سرگذشت‌نامه.

شناسه افزوده: مؤسسه فرهنگی مطالعاتی شمس الشموس.

رده بندی کنگره: BP55/۳ الف ۷۱۶

رده بندی دیوبی: ۲۹۷ / ۹۹

کتاب‌شناسی ملی: ۲۲۳۹۱۰

عنوان: الهیه

نویسنده: هیئت تحریریه مؤسسه فرهنگی مطالعاتی شمس الشموس

ناشر: انتشارات مؤسسه فرهنگی مطالعاتی شمس الشموس

نوبت چاپ: هشتم، بهار ۱۴۰۳

شمارگان: ۵۰۰ جلد

قیمت: ۲۳۲,۰۰۰ تومان

تهران، خیابان شهید مطهری، خیابان میرعماد، نبش کوچه دوست محمدی،

پلاک ۱۵. تلفن: ۰۹۱۰۱۹۳۲۱۱۴، ۸۶۰۳۰۹۵۱

آدرس سایت: www.shamsbook.com پیج اینستاگرام: @shams_publication

مؤسسه فرهنگی - مطالعاتی شمس الشموس
دانشجویان دانشگاه‌های تهران

فهرست مطالب

۱۳	پیش‌گفتار
۱۵	مقدمه

فصل اول: زندگی نامه

۲۳	ط Louise
۲۴	نسب
۲۴	کودکی
۲۵	تحصیلات
۲۵	همسایه آفتاب
۲۶	اساتید
۲۷	بازگشت به تبریز
۲۸	تدریس
۲۹	آثار
۲۹	شاگردان
۳۰	از تبریز به قم

الف

کوچ

بازماندگان

۳۰

۳۱

فصل دوم: مهرپنهان

۳۵	که سحرگه شکفتنم هوس است ...
۳۶	نامه معاشوی
۳۸	حق عبادت
۴۲	خمار مستی
۴۴	تفکر
۴۶	مراقبه
۴۸	به عزم مرحله عشق پیش نمود

فصل سوم: باران

۵۳	باران مهر
۵۴	نشان یار
۵۸	اخلاق خانوادگی
۶۳	رفتار با فرزندان
۶۵	تعلیم فرایض دینی به فرزندان
۶۷	تحصیل فرزندان
۶۷	لطیفه عشق
۶۸	رفتار با نزدیکان
۶۸	اخلاق اجتماعی

کیمیای هستی

۷۰	سیره نبوی
۷۱	عزم میکده
۷۲	دستگیری از نیازمندان
۷۳	رفتار با مخالفان
۷۴	کمال عرفان
۷۵	خلق و خوی امام زمانی
۷۶	جز عشق مباد سرنوشت

فصل چهارم: لطافت سلوکی

۸۵	استاد حقیقی
۸۷	۱- عمل به علم
۸۹	۲- کرامات به تنها بی ملاک حقیقی نیست
۸۹	الف. توهمندی معنوی
۹۱	ب. کرامات، مقامات ابتدایی عرفان
۹۳	۳- تقوا کرامت حقیقی

فصل پنجم: سیره عرفانی

۹۹	مقام عرفانی
۱۰۶	مست مستور
۱۰۹	توبه از نیکی ها
۱۱۰	معنای فقیه

فصل ششم: کیش مهر

۱۱۵	از مهربان ترین من اما خبر نبود
۱۱۸	دلتنگ یک لبخند تو
۱۱۹	نسیم وصل
۱۲۱	خانه آینه
۱۲۵	آشنای بی وفا
۱۲۷	دعای فرج عملی
۱۲۹	هیچ برون نمی رود از دلم آرزوی تو

فصل هفتم: سبکباران ساحل ها

۱۳۳	سبکباران ساحل ها
۱۳۴	هوای پرواز
۱۳۶	بزم وصال

فصل هشتم: مصاحبه ها

۱۴۱	مقدمه
۱۴۳	زندگی نامه
۱۶۵	مکتوبات
۲۰۱	فهرست منابع

پیش‌گفتار

ما به دنیا آمده‌ایم تا فرشتگان را مبهوت خود کنیم. آمده‌ایم تا «این جاعلُ فی الْأَرْضِ خَلِيفَةً» خدا را تحقق بخسیم. آمده‌ایم تا کار و بارمان عاشقی باشد و سر و جان در کار او کنیم که:

فرشته‌است نداند که چیست ای ساقی
بخواه جام را بخواه به خاک آدم ریز

و می‌گویند مردانی هستند که این گونه‌اند لئنَّمَا که کار و دکان و پیشه را سوخته‌اند و در نرد عشق آنقدر از خود مایه گذاشتند لئنَّمَا این راه پایی فشرده‌اند که ذره‌ذرة وجودشان را به عشق باخته‌اند و با این وجود زبان حالشان به این نوا مترنم است که:

گرچه ز شراب عشق مستم عاشق‌تر از این کنم که هستم

و آیت‌الله سید محمدحسن الهی یکی از آنان است، کسی که در این قمار عاشقانه ذره‌ذرة وجودش را با خدا معامله و به او واگذار کرده، آن گونه که در

آخر، اتصال روحش به خدا از اتصال شعاع خورشید به خورشید بیشتر شده است: «إِنَّ رُوحَ الْمُؤْمِنِ لَا شَدَّ اِتَّصَالًا بِرُوحِ اللَّهِ مِنْ اِتَّصَالٍ شُعَاعِ الشَّمْسِ بِهَا»^۱ او دیگر سید محمدحسن قاضی طباطبایی نیست که خدایی و الهی شده است و اینک:

«الهیه»

۱-الكافی، ج ۲، ص ۱۶۶.

مقدمه

این گفتار امیر المؤمنین علی الکَفِلَةِ است که فرمود:

«رَحِمَ اللَّهُ إِمْرَأً عَرَفَ قَدْرَهُ ...»^۱

«خدا رحمت کند بنده‌ای را که قدر و قیمت خودش را می‌شناسد.»

و آیت الله الهی قدر و قیمت خود را شناخته است. او از زمانی که خود را شناخته، دریافته است باید به محبوب‌ترین و عزیزترین این عالم برسد و این گونه برای او که مرغ دلش هلوای عالم‌علوی دارد، برای او که به یک جرعه از جام چشمان معشوّق مست شده و به دل باخته، برای او که هزار بار این نکته را تحقیق کرده که جهان و کار جهان جمله هیچ هیچ است، دل باختن به دنیا و معامله با آن معنی ندارد. این گفتار اوست از زبان علامه محمدحسن‌زاده:

«نکته‌ای بلند از استادم، شادروان جناب علامه آقا سید محمدحسن الهی طباطبائی تبریزی، جانم به فدایش، به یادگار دارم. روزی در شیخان قم به حضور مبارکش افتخار تشرف داشتم و هیچ گاه در محضر فرخنده‌اش یک کلمه از دنیا و از کسی گله و شکوا و حرف کم و زیاد مادی نشنیدم. فرمود: آقا انسان‌ها معادن‌اند، باید معدن‌ها را در آورد.»^۲

اما معدن وجود هر انسانی می‌تواند قیمتی داشته باشد. کسی که خود را با پول ناچیزی عوض می‌کند و یا کسی که خود را به گناه غیبت و تهمت

۱- غریال‌الحكم، ص ۳۷۳

۲- معرفت نفس، ج ۲، ص ۲۴۲

می فروشد، آن اندازه می ارزد و آن که عبادتش را به خاطر ترس از جهنم و یا شوق بهشت انجام می دهد، همان قدر ارزش دارد اما آن که خرید و فروشش با خدا شد، قیمتش هم خود خدا می شود که فرمود: «أَنَا دِيْتُهُ»^۱

پس اگر زندگی آیت‌الله سید محمدحسن الهی را می‌خوانی و در آن ردپایی از دنیا و اهل آن نمی‌بینی به این خاطر است که معامله با معشوقش او را از معامله با مقام و منصب دنیا، حرفها و نگاه‌های تحسین‌آمیز دیگران و هرچه که رنگ و بوی دنیا دارد، باز داشته و زبان حالش این شده است که:

امروز امیر در میخانه تویی تو
فریادرس این دل دیوانه تویی تو
مرغ دل ما را که به کس رام نگردد
آلام تویی دام تویی دانه تویی تو
ویرانه بود تویی جهان نزد خردمند
گنجی که نهان اسکن تویی ویرانه تویی تو^۲

شاید حاصل ما نیز از خواندن این کتاب در کتابخانه نکته باشد که بدانیم قیمت ما خداست و آمده‌ایم که خدایی شویم. راسی او را به گناه که نمی‌فروشی عزیز؟!

گناه خدافروشی محض است، پایین آوردن خدا از مقام عزّ قدسش و زیر پا نهادن امرش است. ببین او را با چه چیز و چه کسی معاوضه می‌کنی و تا کجا می‌خواهی با او باشی؟!

اگر عشق و طلب حقیقی باشد، مرد راه از نشیب و فراز نمی‌اندیشد و تو تا کدام فراز و نشیب در پی او هستی؟! این خسته نشدن تا کجاست؟! تا کجا

۱- کلمات مکنونه، ص ۷۶: «کسی که مرا طلب کند مرا می‌یابد و کسی که مرا یافت، مرا می‌شناسد و کسی که مرا شناخت، مرا دوست می‌دارد و کسی که مرا دوست داشت، عاشق من می‌شود و کسی که عاشق من شد، من عاشق او می‌شوم و کسی که من عاشق او شدم، او را می‌کشم و کسی که من او را کشتم، دیه او بر عهده من است و کسی که دیه او بر عهده من است، من خود دیده او هستم».

۲- دیوان اشعار حاج میرزا حبیب مجتهد خراسانی.

دُنْيَا وَ أَهْلِ دُنْيَا سَرْدَتْ نَمِيْ كَنْنَدْ وَ اُوْ رَأْ نَمِيْ فَرُوشِيْ؟!
اَمْثَالْ آيَتُ اللهِ الْهَىْ هُمْ اَنْسَانُهَائِيْ مَعْمُولِيْ مُثَلْ مَا بُودَنَدْ فَقْطَ قَدْرَ وَ قِيمَتْ
خُودْ رَا يَافْتَنَدْ.

پَسْ اَغْرِيْ هَنُوزْ قَدْمَ در رَاهِ نَگْذَاشْتَهَائِيْ وَ مَعْشُوقَتْ رَا نِيَافَتَهَائِيْ بَهْ دَلْتِ يَكْ
بَسْمَ اللهِ بَغْوَ وَ شَرْوَعْ كَنْ وَ اَغْرِيْ قَدْرَ وَ قِيمَتْ خُودْ رَا فَهْمِيَدَهَائِيْ وَ حَسَابَ وَ
كَتَابَتْ رَا كَرْدَهَائِيْ، عَزْمَ جَزْمَ كَنْ وَ بَهْ مَعْشُوقَتْ ثَابَتْ كَنْ كَهْ دُوْسْتَشَ دَارِيْ
هَرْ چَنْدَ كَهْ حُسْنَ اوْ اَزْ عَشْقَ غَيْرَ مَسْتَغْنَيِ اَسْتَ.

اَغْرِيْچَهْ حَسْنَ تُو اَزْ عَشْقَ غَيْرَ مَسْتَغْنَيِ اَسْتَ
مَنْ آنْ نِيمَ كَهْ اَزْ اِينْ عَشْقَبَازِيْ آيِمَ باَزْ